M/S ਗੋਇਲ ਗੰਗਾ ਡਿਵੈਲਪਰਸ ਇੰਡੀਆ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ

ਬਨਾਮ

ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ

(2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 10854)

10 ਅਗਸਤ, 2018

[ਮਦਨ ਬੀ ਲੋਕੁਰ ਅਤੇ ਦੀਪਕ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਨੈਸ਼ਨਲ ਗ੍ਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਐਕਟ, 2010 s.19(4)(f) - ਨੈਸ਼ਨਲ ਗ੍ਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਪ੍ਰੈਕਟਿਸਜ਼ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ) ਨਿਯਮ, 2011 ਆਰ.22(2)

ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ:

ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। NGT ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਐੱਨਜੀਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤਾ।

ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।

ਆਯੋਜਤ:

ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪਹਿਲੀ ਬੈਂਚ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧਿਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੇ ਉਸੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

NGT ਵਰਗੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਨਤਮ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ 5% ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 100 ਕਰੋੜ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ 10%।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, 1908 - ਜਾਂ. XLVII

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

1. **ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ:** ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪਹਿਲੀ ਬੈਂਚ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਜੱਜ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਬਿੰਦੂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। [ਪਰਾ 33] [1025-ਸੀ-ਡੀ]

2. **ਪਲੀਡਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ:** ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ. NGT ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੱਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸੇ ਬੈਂਚ

ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। [ਪਰਾ 34] [1025-E-F]

3. **ਨਿਯਮ 22 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3):** ਨੈਸ਼ਨਲ ਗ੍ਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਪ੍ਰੈਕਟਿਸਜ਼ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ) ਰੂਲਜ਼, 2011 ਦੇ ਨਿਯਮ 22 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ. ਜੇਕਰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿੱਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਨ ਦੀ ਅਸਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬੈਂਚ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 22 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। **ਬੈਠਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।** ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ 'ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।' NGT ਵਰਗੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਰਕਟ 'ਤੇ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਤਕਨੀਕ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਧਾਰਣ ਨਿਯਮ ਕਿ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਬੈਂਚ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜਾਂ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪਰਾ 35] [1025-G-H; 1026-ਏ-ਸੀ]

4. ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਅੰਤਰ-ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 36, 1026-ਡੀ-ਈ]

5. CPC ਦੇ ਆਰਡਰ XLVII ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਹਨ:

1) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ;

2) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ;

3) ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ;

4) ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਨਵੇਂ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਨਿਆਂਇਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਅਸਲ ਬੈਂਚ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨਾ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੂਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪਰਾ 38] [1028-ਈ-ਹ; 1029-ਏ]

ਮਲਤੇਸ਼ ਮਹਾਨ ਪੂਜਾ ਵਿ. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2011) 15 SCC 330: [2011] 11 SCR 870 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਕਾਮਨ ਕਾਜ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2017) 9 SCC 499;

ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਕੇਟਰਰਜ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਪ ਰਾਜਪਾਲ (1980) 2 SCC 167: [1980] 2 SCR 650 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

(2017) 9 SCC 499 - ਹਵਾਲੇ - ਪੈਰਾ 20

[1980] 2 ਐਸਸੀਆਰ 650 - ਹਵਾਲੇ - ਪੈਰਾ 36

[2011] 11 SCR 870 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ - ਪੈਰਾ 37

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10854

ਨੈਸ਼ਨਲ ਗ੍ਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਪੱਛਮੀ ਜ਼ੋਨ) ਬੈਂਚ, ਪੁਣੇ ਦੇ 27.09.2016 ਦੇ 2015 (WZ) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 184 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ ਸੀ.ਏ. ਅਸੀਂ 10901/2016, 5157-5158/2018

ਏ.ਐਨ.ਐਸ. ਨਾਡਕਰਨੀ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਰਣਜੀਤ ਕੁਮਾਰ, ਆਰ.ਪੀ. ਭੱਟ, ਕਵਿਨ ਗੁਲਾਟੀ, ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਸ੍ਰ. ਵਕੀਲ, ਵੈਂਕਿਤਾ ਸੁਬਰਾਮੋਨੀਅਮ ਟੀ.ਆਰ., ਰਾਹਤ ਬਾਂਸਲ, ਬ੍ਰਜ ਕੇ. ਮਿਸ਼ਰਾ,

ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ, ਰੋਹਿਤ ਗੁਪਤਾ, ਮਿਸ. ਅਪਰਨਾ ਝਾਅ, ਸ. ਕ੍ਰਿਤੀ ਸੋਂਧੀ, ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਪੀ. ਪਿੰਗਲੇ, ਕੁ. ਰਸ਼ਮੀ ਢੋਂਗੜੇ, ਨਿਤਿਨ ਲੋਨਕਰ, ਕੁ. ਸੋਨਾਲੀ ਸੂਰਿਆਵੰਸ਼ੀ, ਨੀਲੇਸ਼ ਭੰਡਾਰੀ, ਅਸ਼ੋਕ ਜੈਨ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ, ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਂਡੇ, ਸਲਵਾਡੋਰ ਸੰਤੋਸ਼ ਰਿਬੈਲੋ, ਨੀਰਜ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਹੁਲ ਗਰਗ, ਰਿਧੀ ਕੱਕੜ, ਰੰਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ, ਗੌਰਵ ਰਾਵਲ, ਮੁਕੇਸ਼ ਵਰਮਾ, ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਮਿਸ. ਵਸੁਧਾ ਜੁਤਸ਼ੀ, ਯਸ਼ ਪਾਲ ਢੀਂਗਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਪੀ. ਪਿੰਗਲੇ, ਕੁ. ਰਸ਼ਮੀ ਢੋਂਗੜੇ, ਨਿਤਿਨ ਲੋਨਕਰ, ਕੁ. ਸੋਨਾਲੀ ਸੂਰਿਆਵੰਸ਼ੀ, ਨੀਲੇਸ਼ ਭੰਡਾਰੀ, ਅਸ਼ੋਕ ਜੈਨ, ਕੁਨਾਲ ਚੀਮਾ, ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਨਿਨਾਦ ਲਾਡ, ਕੁਸ਼ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਕੁ. ਅੰਸ਼ੁਲਾ ਗਰੋਵਰ, ਅੰਜੁਮਨ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਸੋਮੇ ਕਪੂਰ, ਮਿਸ. ਪ੍ਰਿਯਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਪਾਰਥ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ, ਅਮਨ ਵਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੀਪਕ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

1. ਦਖਲ/ਇੰਪਲਾਈਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10854 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

2. ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗ੍ਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ('ਐਨਜੀਟੀ') ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤਾਨਾਜੀ ਬਾਲਾਸਾਹਿਬ ਗੰਭੀਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਲਈ), 2015 ਦਾ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 184 ਹੈ।

3. ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ NGT ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ, ਮੈਸਰਜ਼ ਗੋਇਲ ਗੰਗਾ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਇੰਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਲਿਮਟਿਡ, ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ (ਛੋਟੇ ਲਈ "EC") ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਸੀ। ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਨਜਾਇਜ਼ ਉਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹਿਆ ਜਾਵੇ; ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ (SEIAA) ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ (EIA) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, 2006 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਐਸ.ਈ.ਆਈ.ਏ.ਏ.ਏ. ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। NGT ਨੇ 27.09.2016 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ:

"54. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-9 ਦੁਆਰਾ EC ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

1. ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 9-PP ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। 100 ਕਰੋੜ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲਾਗਤ ਦਾ 5% (ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ), SEAC ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜ ਤੋਂ ਉਸਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਕੇ ਹੋਏ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਵ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਉਪਲਬਧ ਵਾਤਾਵਰਨ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਸਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ।

2. ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ PMC ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 9-PP ਦੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ **2.** ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤਾਨਾਜੀ ਬਾਲਾਸਾਹਿਬ ਗੰਭੀਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਅਸਲੀ ਬਿਨੈਕਾਰ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਦੁਆਰਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਗ੍ਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਐਨਜੀਟੀ') ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 184 2015 ਦੇ।

3. ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ NGT ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ, ਮੈਸਰਜ਼ ਗੋਇਲ ਗੰਗਾ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਇੰਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਲਿਮਟਿਡ, ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ (ਛੋਟੇ ਲਈ "EC") ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਸੀ। ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਨਜਾਇਜ਼ ਉਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹਿਆ ਜਾਵੇ; ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ (SEIAA) ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ (EIA) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, 2006 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਐਸ.ਈ.ਆਈ.ਏ.ਏ.ਏ. ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਰਾਹਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। NGT ਨੇ 27.09.2016 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ:

"54. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-9 ਦੁਆਰਾ EC ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

1. ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 9-PP ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। 100 ਕਰੋੜ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲਾਗਤ ਦਾ 5% (ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ), SEAC ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜ ਤੋਂ ਉਸਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਕੇ ਹੋਏ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਵ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਉਪਲਬਧ ਵਾਤਾਵਰਨ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਸਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ।

2. ਅਸੀਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪੀ.ਐੱਮ.ਸੀ. 'ਤੇ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਪੀ.ਐੱਮ.ਸੀ. ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।
3. ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ F.S.I ਅਤੇ BUA ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 31 ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਭਾਗ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 31 ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

4. PMC, DoE, ਅਤੇ SEIAA ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 4 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ 1-1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ।"

4. NGT ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10854 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਪੁਣੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ "PMC") ਨੇ ਵੀ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ PMC 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10901 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ।

5. 2016 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 35 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ NGT ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 08.01.2018

ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 27.09.2016 ਦੇ ਮੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"1. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 9-ਪੀਪੀ 190 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲਾਗਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲਾਗਤ ਦਾ 5% (ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ SEAC ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਲਈ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੂਰਵ ਵਾਤਾਵਰਣ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉਪਲਬਧ ਵਾਤਾਵਰਣ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਸਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ।

6. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਨੇ ਆਈ.ਏ. 2018 ਦਾ ਸੰ.

7. 2018 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 3911 ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 27.09.2016 ਦੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 08.01.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 500 ਕਰੋੜ।

ਤੱਥ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ

8. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਨੇ ਵਡਗਾਓਂ, ਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਛੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰਾਂ 35, 36, 37, 38, 39 ਅਤੇ 40 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 79,100 ਵਰਗ ਮੀਟਰ, ਜਾਂ 7.91 ਹੈਕਟੇਅਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਲਾਟ 79,100 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਬਣ ਗਿਆ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 36 ਮੀਟਰ, 30 ਮੀਟਰ ਅਤੇ 18 ਮੀਟਰ ਚੌੜਾਈ ਦੀਆਂ 3 ਸੜਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਪਲਾਟ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਪਲਾਟ ਨੰ. 2 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਕੂਲਾਂ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕੇਂਦਰਾਂ, ਖੁੱਲੇ ਖੇਤਰਾਂ, ਆਦਿ। ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਨੂੰ "ਬਕਾਇਆ ਪਲਾਟ ਖੇਤਰ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 46,993.79 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ "ਬੈਂਲੈਂਸ ਪਲਾਟ ਏਰੀਆ" ਵਿੱਚੋਂ 15% ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾ ਸਪੇਸ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ 41,455.21 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਾ 'ਨੈੱਟ ਪਲਾਟ ਏਰੀਆ' ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ 10% ਖੇਤਰ ਨੂੰ

ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਵਜੋਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਗਣਨਾਵਾਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ FSI ਦੀ ਗਣਨਾ "ਨੈੱਟ ਪਲਾਟ ਖੇਤਰ" 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਕੜੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ।

9. 12.03.2007 ਨੂੰ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ 15,141.70 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲੇਆਉਟ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 3 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ FSI 15,313.16 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 05.09.2007 ਨੂੰ, 28,233.23 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਖਾਕਾ ਯੋਜਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ FSI 39,526.54 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮਿਤੀ 27.06.2007 ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 552 ਫਲੈਟਾਂ, 50 ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ 34 ਦਫਤਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ 12 ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। 12 ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਸਮੈਂਟ ਅਤੇ 11 ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਟਿਲਟਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ। ਕੁੱਲ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ 57,658.42 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

EC 04.04.2008 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ EC ਦੇ ਪੈਰੇ 2 ਅਤੇ 3 ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ:

2. ਪਰਿਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ S.No.35 ਤੋਂ 40, ਪਿੰਡ ਵਡਗਾਓਂ ਬੁਦਰੁਕ, ਸਿੰਘਾਦ ਰੋਡ, ਪੁਣੇ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਖੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹਾਊਸਿੰਗ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 10,737.14 ਲੱਖ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ 552 ਫਲੈਟਾਂ, 50 ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ 34 ਦਫਤਰਾਂ ਲਈ ਸਟੀਲਟ, ਬੇਸਮੈਂਟ ਅਤੇ 11 ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ 12 ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਪਲਾਟ ਖੇਤਰ 79,100.00 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ। ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁੱਲ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ 57,658.42 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ 745 KLD ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੋਂ 400 KLD ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਵਰੇਜ ਟ੍ਰੀਟਮੈਂਟ ਪਲਾਂਟ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੀਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਲਾਜ ਕੀਤੇ ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲੈਂਡਸਕੇਪਿੰਗ, ਡੀਜੀ ਸੈੱਟ ਕੂਲਿੰਗ ਅਤੇ ਬਾਗਬਾਨੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਠੋਸ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ 1500 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ/ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਮਐਸਡਬਲਯੂ ਨਿਯਮਾਂ, 2000 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਰਕਿੰਗ ਥਾਂ 1072 ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ। EAC, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ

'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, EMP ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੰਤਰਾਲਾ EIA ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 2006 ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 8 (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਖਾਸ ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ:

10. ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ:

"ਭਾਗ A- ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ

1. ਨਿਰਮਾਣ ਪੜਾ

v. ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪਾਣੀ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ/ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

"5. ਪਰਿਯੋਜਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਮਿਤੀ 14.09.2006 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਏਰੀਆ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ:

11. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ 57,658.42 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ "ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਏਰੀਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਏਰੀਆ" ਸ਼ਬਦ "ਫਲੋਰ ਸਪੇਸ ਇੰਡੈਕਸ" ਜਾਂ ਐਫਐਸਆਈ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਖੇਤਰ, ਜੋ ਐਫਐਸਆਈ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਐਫਐਸਆਈ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ" ਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਾਤਾਵਰਣ, ਜੰਗਲਾਤ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਸਾਰੇ ਨਿਰਮਾਣ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਐੱਫ.ਐੱਸ.ਆਈ. ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਐਫਐਸਆਈ ਖੇਤਰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਦੇਸੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੁਣੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਪੁਣੇ, 1982 (ਛੋਟੇ ਲਈ 'ਡੀਸੀਆਰ') ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਡੀਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੁਣੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਸ਼ਨ/ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਰਮਿਸ਼ਨ/ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ, ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ, ਆਦਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ DCR ਦੇ ਨਿਯਮ 2.13 'ਤੇ ਸੀ, ਜੋ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

"2.13 ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ: ਇਮਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪਲਿੰਥ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਉੱਪਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਨਿਯਮ ਨੰ. 15.4.2 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।"

ਨਿਯਮ 2.39 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲੋਰ ਏਰੀਆ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

"2.39 ਫਲੋਰ ਏਰੀਆ ਰੇਸ਼ੋ (F.A.R.): ਪਲਾਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 15.4.2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਛੋਟ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ (ਪਲਿੰਥ ਖੇਤਰ) ਨੂੰ ਵੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭਾਗ।

ਦੂਰ. = ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖੇਤਰ

ਪਲਾਟ ਖੇਤਰ

ਨੋਟ: ਸ਼ਬਦ F.A.R. ਫਲੋਰ ਸਪੇਸ ਇੰਡੈਕਸ (F.S.I.) ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ"

ਨਿਯਮ 15.4.2 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: "15.4.2 ਨਿਯਮ ਨੰ. 15.4.1.1 (ਏ) (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਅਤੇ 17.7.3 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਵਰਡ ਏਰੀਆ ਜਾਂ F.A.R ਅਤੇ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਏਰੀਆ ਗਣਨਾ:

(a) ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਬੇਸਮੈਂਟ ਜਾਂ ਸੈਲਰ ਸਪੇਸ ਜੋ ਸਟਿਲਟਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਕਿੰਗ ਸਪੇਸ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਏਅਰ-ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਪਲਾਂਟ ਰੂਮ;

(b) ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕੈਬਿਨ ਜਾਂ ਸਬਸਟੇਸ਼ਨ, ਚੌਕੀਦਾਰ ਦਾ ਬੂਥ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 1.6 ਵਰਗ ਮੀਟਰ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚੌੜਾਈ ਜਾਂ 1.2 ਮੀਟਰ ਦੇ ਵਿਆਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੰਪ ਹਾਊਸ, ਗੈਰੇਜ ਸ਼ਾਫਟ, ਫਾਇਰ ਹਾਈਡ੍ਰੈਂਟਸ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫਿਟਿੰਗਾਂ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਟੈਂਕੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਗ੍ਹਾ;

(c) ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ।

(d) ਪੌੜੀਆਂ ਦਾ ਕਮਰਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲਿਫਟ ਰੂਮ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਚਿਮਨੀ, ਉੱਚੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਟੈਂਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਨੋਟ: ਲਿਫਟ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਾਫਟ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜੀਂਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(e) ਸਹਿਕਾਰੀ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਜਾਂ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ/ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁ-ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ 2m x 3m ਦਾ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਦਫ਼ਤਰ-ਕਮ-ਲੈਟਰਬਾਕਸ ਕਮਰੇ ਵਜੋਂ।

(f) ਰੌਕਰੀ, ਖੂਹ ਅਤੇ ਖੂਹ ਦੀਆਂ ਬਣਤਰਾਂ, ਪੌਦਾ, ਨਰਸਰੀ, ਵਾਟਰ-ਪੂਲ, ਸਵਿਮਿੰਗ ਪੂਲ, (ਜੇ ਬੇਨਕਾਬ ਹੋਵੇ) ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ, ਟੈਂਕ ਫੁਹਾਰਾ, ਬੈਂਚ, ਖੁੱਲੇ ਸਿਖਰ ਵਾਲਾ ਚਬੂਤਰਾ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ, ਰੈਂਪ, ਕੰਪਾਊਂਡ ਕੰਧ, ਗੇਟ, ਸਲਾਈਡ, ਸਵਿੰਗ, ਚੋਟੀ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਓਵਰਹੈੱਡ ਪਾਣੀ ਦੀ ਟੈਂਕੀ;

(g) ਮਿਟਾਇਆ ਗਿਆ।

(h) ਸੈਨੇਟਰੀ ਬਲਾਕ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ। 15.4.1 (ਏ) ਅਤੇ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ 4 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

12. ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਿਯਮਾਂ 15.4.1.1 (ਏ), (ਬੀ), ਅਤੇ (ਸੀ), ਅਤੇ ਨਿਯਮ 17.7.3 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਉਸਾਰੀਆਂ। , ਨਿਯਮ 15.4.2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਈ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਿਲਟ-ਅਪ ਏਰੀਏ ਦੀ ਗਣਨਾ ਡੀਸੀਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ, 57,658.42 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ 04.04.2008 ਨੂੰ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ ਜੋ 2006 ਦੇ EIA ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇਤਰ FSI ਜਾਂ ਗੈਰ-FSI ਹੋਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 14.09.2006 ਦੀ EIA ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 8 ਦੁਆਰਾ ਉਸਾਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ EC ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਦੀ ਹੈ: "ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਏ" ਅਤੇ "ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ." ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਏ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਹਿਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ, ਜੰਗਲਾਤ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ "ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ" ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ, ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਅਨ ਟੈਰੀਟਰੀ ਇਨਵਾਇਰਮੈਂਟ ਇਮਪੈਕਟ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ (SEIAA) ਤੋਂ EC ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਾਜ/ਯੂਨੀਅਨ ਟੈਰੀਟਰੀ ਲੈਵਲ ਐਕਸਪਰਟ ਅਪ੍ਰੇਜ਼ਲ ਕਮੇਟੀ (SEAC) ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "ਸ਼੍ਰੇਣੀ B" ਨੂੰ B1 ਅਤੇ B2 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। B1 ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ (EIA)

ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਕੋਪਿੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ B2 ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 8, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

(1) (2) (3) (4) (5)

(ਏ) ਬਿਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਬਿਲਡਿੰਗ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ/ਏਰੀਆ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਤੇ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ > 20000 4. (ਮੀਰਾਂ ਲਈ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਅਤੇ 1,50,000 4. ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ 8 (ਬੀ) ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ (3) ਇੱਕ ਖੇਤਰ 250 ਹੈਕਟੇਅਰ ਅਤੇ ਜਾਂ ਬਿਲਟ ਏਰੀਆ > 1,30,000 ਵਰਗ ਕਵਰਡ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ, ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗਤੀਵਿਧੀ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ) ਆਈਟਮ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬੀ 1.13. ਆਈਟਮ 8(a) ਦੇ ਕਾਲਮ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੈਸ਼ਟੈਗਾਂ (#) ਦੀ ਇੱਕ ਕਰਸਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ "ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਏਰੀਆ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਲਮ 4 ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ। ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਸਮਾਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮੀ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2006 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਰੇ ਨਿਰਮਾਣ ਖੇਤਰ, ਜੋ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਨੂੰ "ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਏਰੀਆ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੈਰ-ਐਫਐਸਆਈ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦਰਅਸਲ, FSI ਜਾਂ ਗੈਰ-FSI ਦੀ ਧਾਰਨਾ EC ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ EC ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ EC ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਤਾਵਰਣ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, EC ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਖੇਤਰ FSI ਹੈ ਜਾਂ ਗੈਰ-FSI ਖੇਤਰ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੇਤ, ਬੱਜਰੀ, ਸਟੀਲ, ਕੱਚ, ਸੰਗਮਰਮਰ, ਆਦਿ ਵਰਗੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮਿਉਂਸੀਪਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ FSI ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ FSI ਅਤੇ ਗੈਰ-FSI ਖੇਤਰ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 14.09.2006 ਦੀ EIA ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਨਿਰਮਾਣ, ਜੋ ਅਸਮਾਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

04.04.2011 ਦੀ ਸੂਚਨਾ

15. ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 04.04.2011 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਆਈਟਮ 8(a) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਲਮ 5 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਨੂੰ "ਬੇਸਮੈਂਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਖੇਤਰਾਂ ਸਮੇਤ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਡਿੰਗ/ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ 'ਤੇ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਜਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ"।

ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ, ਬੇਸਮੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਖੇਤਰਾਂ ਸਮੇਤ, ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਿਰਮਾਣ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

16. ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, 2006 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 2006 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ 2006 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 2006 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ "ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਏਰੀਆ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਨਿਰਮਾਣ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 2011 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਜਾਂ ਕਵਰਡ ਏਰੀਏ ਵਿੱਚ ਬੇਸਮੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਸਾਰੀ ਲਈ EC ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ FSI ਜਾਂ ਗੈਰ-FSI ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮਿਤੀ 07.07.2017

17. ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ, ਵਾਤਾਵਰਣ, ਜੰਗਲਾਤ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਡਾ. ਅਸ਼ੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਮਿਤੀ 07.07.2017 ਦੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਮੈਮੋਰੰਡਮ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

F.No. 22-35/2017-1A.III
ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ
ਵਾਤਾਵਰਣ, ਜੰਗਲਾਤ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮੰਤਰਾਲਾ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਡਿਵੀਜ਼ਨ
ਇੰਦਰਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਭਵਨ
ਜੋਰ ਬਾਗ ਰੋਡ, ਅਲੀਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-110003
ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ
ਮਿਤੀ 7 ਜੁਲਾਈ, 2017

ਉਪ: 'ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਏਰੀਆ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ MoEF ਅਤੇ CC ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ S.O.(E) 695 ਮਿਤੀ 04.04.2011 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਕਨਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (CREDAI) ਤੋਂ 03.04.2017 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। CREDAI ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ 04.04.2011 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ S.O.695(E) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਏਰੀਆ (BUA) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸੰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ BUA S.O. 1533(E) ਮਿਤੀ 14 ਸਤੰਬਰ 2006, ਆਈਟਮ 8(a) ਕਾਲਮ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਕਵਰਡ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ, ਅਸਮਾਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗਤੀਵਿਧੀ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ 04.04.2011 ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ S.O.695(E) ਵਿੱਚ BUA ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਸਭ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ 'ਤੇ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਜਾਂ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖੇਤਰ ਇਸਦੇ ਬੇਸਮੈਂਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਖੇਤਰਾਂ ਸਮੇਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹਨ। ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ।"

ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬਿਲਡਿੰਗ

ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਕੰਟਰੋਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (DCR) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Sd/-
(ਡਾ. ਅਸ਼ੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ)
ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ
ਫ਼ੋਨ: 011-24695474
ਈਮੇਲ: ashish.k@nic.in

ਸਾਰੇ ਰਾਜ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼/SIEAAs/MoEF ਅਤੇ CC ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ

ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 04.04.2011 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਅਰਥਹੀਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਐਨਜੀਟੀ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ।

ਉਦਾਹਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਤੁਲ ਗੋਇਲ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਨਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (CREDAI), ਪੁਣੇ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਸਨ।

18. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਦਫਤਰੀ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। 14.09.2006 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਾਤਾਵਰਣ (ਸੁਰੱਖਿਆ) ਨਿਯਮ, 1986 ਦੇ ਨਿਯਮ 5(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 14.09.2006 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਤੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 04.04.2011 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ 14.09.2006 ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮਿਤੀ 04.04.2011 ਨੂੰ ਇਸ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

19. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਦਫਤਰੀ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਲਟ-ਅਪ ਏਰੀਆ ਬਾਰੇ 2006 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਲਡਿੰਗ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਡੀਸੀਆਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝੇ ਗਏ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਏਰੀਏ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦੁਆਰਾ 2006 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ 2006 ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮਿਤੀ 07.07.2017 ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

20. ਇਹ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਵਾਤਾਵਰਣ, ਜੰਗਲਾਤ, ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਾਮਨ ਕਾਜ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸੰਚਾਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਾਤਾਵਰਣ, ਜੰਗਲਾਤ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 04.04.2008 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ (EC) 57,658.42 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਕੁੱਲ ਬਿਲਟ-ਅਪ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸਮਾਨ ਐੱਫ.ਐੱਸ.ਆਈ. ਅਤੇ ਗੈਰ-ਐੱਫ.ਐੱਸ.ਆਈ. ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੋਈ ਨਕਲੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, NGT ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਮਾਣ EC ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ।

ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਮਿਤੀ 20.11.2017

22. ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ 20.11.2017 ਨੂੰ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ (SEIAA) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ EC ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ 738 ਫਲੈਟ ਅਤੇ 115 ਦੁਕਾਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 69 ਫਲੈਟ ਅਤੇ 2 ਉਸਾਰੀ ਅਧੀਨ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹਨ, ਕੁੱਲ 807 ਫਲੈਟ ਅਤੇ 117 ਦੁਕਾਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 454 ਹੋਰ ਫਲੈਟਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਲੈਟਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ 1261 ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 117 ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ SEIAA ਨੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੜਾਅ ਲਈ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ:

"(1) ਇਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ (EC) ਸਥਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ 147,219.45 m^2 ਦੇ ਕੁੱਲ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉਸਾਰੀ ਖੇਤਰ 147,219.45 m^2 ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। EC (ਮਿਤੀ 04.04.2008), 57,658.42 m^2, ਅਤੇ 89,561.03 sq.m ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਖੇਤਰਫਲ, 147,219.45 m^2 ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਖੇਤਰ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ EC ਦੇ ਗੈਰ-FSI ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਿਛਲੇ EC ਦਾ ਗੈਰ-FSI ਖੇਤਰ, ਕੁੱਲ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ 181,230.94 m^2 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, SEIAA ਨੇ 7 ਜੁਲਾਈ 2017 ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਡੀਸੀਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 04.04.2008 ਦੀ ਪਹਿਲੀ EC ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਗੈਰ-FSI ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ 48,424.66 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਇੱਕ ਐਫਐਸਆਈ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਅਤੇ 46,088.47 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਨਾਨ-ਐਫਐਸਆਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਉਸਾਰੀ 94,513.13 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ। ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਐੱਫ.ਐੱਸ.ਆਈ. ਖੇਤਰ 'ਤੇ 630.55 ਵਰਗ ਮੀਟਰ, ਅਤੇ ਗੈਰ-ਐੱਫ.ਐੱਸ.ਆਈ. ਖੇਤਰ 'ਤੇ 4,858.57 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੁੱਲ ਉਸਾਰੀ 5,489.12 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ। . 04.04.2008 ਦੀ EC ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 57,658.42 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਲ ਉਸਾਰੀ 100,002.25 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ। ਐਸਈਆਈਏਏ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

23. ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਲ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ 100,002.25 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਖੇਤਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ B1 ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਐਸਈਆਈਏਏ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ B2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮੰਨ ਕੇ EC ਨੂੰ ਗਰਾਂਟ ਦਿਓ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਈ.ਸੀ. ਮਿਤੀ 20.11.2017 ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 31.05.2016 ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਭਾਗ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 12 ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ 18 ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਿਤੀ 31.05.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ NGT ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ 27.09.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 31.05.2016 ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ SEIAA ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 20.11.2017 ਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਨ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, EC ਮਿਤੀ 20.11.2017 SELAA ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਲਾਏ ਦੋਸ਼

24. NGT ਨੇ 27.09.2016 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਐਮਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਨਜੀਟੀ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। PMC, ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਭਾਗ, ਅਤੇ SEIAA 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੀਐਮਸੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

25. ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ, NGT ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, PMC ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ SEIAA, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਸਕੱਤਰ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਭਾਗ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਸੁਚੱਜਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੁਣੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸਾਡੀ ਤਰਫੋਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ

ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

26. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਨਜੀਟੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਪੀਐਮਸੀ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ , ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 27.09.2016 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ NGT ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ। ਜੋ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 2006 ਅਤੇ 2011 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੀਐਮਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਇਹ 07.07.2017 ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਐਮਸੀ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

27. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਭਾਗ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ, ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 27.09.2016 ਦੇ ਮੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, NGT ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ:

"42. ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਭਾਗ ਦੇ 31 ਮਈ 2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਈਟ 'ਤੇ 12 ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ 18 ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਦੇ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ BUA, ਜੋ ਕਿ 48617.14 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ EC ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "... ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ। 100,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ BUA ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ 31 ਮਈ 2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼/ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਐੱਨਜੀਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 20.11.2017 ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 31.05.2016 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਫਾਈਲਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਲਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ 31.05.2016 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 10 ਤੋਂ 13 ਮਾਰਚ 2015 ਅਤੇ 87ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ SEAC III (ਨਾਨ-ਐੱਮ.ਐੱਮ.ਆਰ.) ਦੀ

27ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। SEIAA ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ 10 ਤੋਂ 12 ਅਗਸਤ 2015 ਨੂੰ ਹੋਈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ NGT ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਬਾਰੇ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ NGT ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ।

2016 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 35 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 08.01.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ:

28. ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

29. ਨੈਸ਼ਨਲ ਗ੍ਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਐਕਟ, 2010 ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 19(4)(f) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਐੱਨ.ਜੀ.ਟੀ. ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਵਿਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ NGT 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

30. ਨੈਸ਼ਨਲ ਗ੍ਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਪ੍ਰੈਕਟਿਸਜ਼ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ) ਰੂਲਜ਼, 2011 ਦਾ ਨਿਯਮ 22(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਠਕ ਦੇ ਉਸੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 22 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

31. ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ NGT ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ XLVII ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"1. ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ।-

(1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ

(a) ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਬੀ) ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ

(c) ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਜੋ, ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ, ਜੋ, ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(2) ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਾਂਝਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

5. ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੱਜਾਂ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ।- ਜਿੱਥੇ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜ, ਜਾਂ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨੱਥੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗਾ।"

32. ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਡਾ: ਜਸਟਿਸ ਜਵਾਦ ਰਹੀਮ ਅਤੇ ਡਾ. ਅਜੈ ਏ ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਯੂ.ਡੀ. ਸਾਲਵੀ ਅਤੇ ਡਾ: ਨਗਿਨ ਨੰਦਾ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਜਸਟਿਸ ਜਵਾਦ ਰਹੀਮ NGT ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 08.01.2018 ਨੂੰ ਪੁਣੇ ਵਿਖੇ ਪੱਛਮੀ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ NGT ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

33. ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅਸਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪਹਿਲੀ ਬੈਂਚ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜੱਜ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਬਿੰਦੂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 18.05.2016 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

34. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। NGT ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੱਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ

35. ਨੈਸ਼ਨਲ ਗ੍ਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ) ਨਿਯਮ, 2011 ਦੇ ਨਿਯਮ 22 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3), ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿੱਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਨ ਦੀ ਅਸਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬੈਂਚ 36 ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਵੀ.ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਨਿਆਂਇਕ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਅਪੀਲ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਰਗੀ ਹੈ"। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਅੰਤਰ-ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰੇਗਾ।

37. ਅਸੀਂ ਮਾਲਤੇਸ਼ ਗੁੱਡਾ ਪੂਜਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀ. ਗੋਪਾਲਾ ਗੌੜਾ ਅਤੇ ਐੱਲ. ਨਰਾਇਣ ਸਵਾਮੀ, ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਾਰਵਾੜ ਸਰਕਟ ਬੈਂਚ ਵਿਖੇ ਜੇ.ਜੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਨਯੋਗ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇ. ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਰਵੀ ਮਲੀਮਠ, ਜੇ.ਜੇ.. ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਧਾਰਵਾੜ ਸਰਕਟ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੀ. ਡੀ.ਵੀ. ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਨ. ਆਨੰਦ, ਜੇ.ਜੇ.. ਇਸ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੂਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਜੱਜ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XLVII ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ 5, 1959 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ:-

"18. ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 3 ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼, ਕਿ ਜੇਕਰ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਬਣੇ ਰਹਿਣ। , ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੁਆਰਾ

ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਪਰ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੀਮਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਲੰਬਾਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਸਕਣਗੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬੈਂਚ, ਉਸ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਬੈਂਚ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

19. ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, (ਪੰਨਾ 12-13) ਵਿੱਚ ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਕਾਰਡੋਜ਼ੋ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਿਆਨ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ:

"ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਫਲਸਫਾ ਕਹਿਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੱਜ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਛਾਣੋ ਅਤੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਸੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ-ਵਿਰਸੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ, ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ;... ਇਸ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚ

20. ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਬੈਂਚ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤਮਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਬੈਂਚ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। , ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜੱਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਜੱਜ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ (ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ) ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਜੱਜ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਜਿਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਕਰਤੱਵਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ

ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਲੋੜ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

38. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XLVII ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ:-

1) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ;

2) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ;

3) ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ;

4) ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਨਵੇਂ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੁੜ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਨਿਆਂਇਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਬੈਂਚ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨਾ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੂਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।

39. ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰੀਵਿਊ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਪੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸੀ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XLVII ਨਿਯਮ 1(2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਲਏ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਸਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ

ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਨਜੀਟੀ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

40. ਅਸੀਂ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 21.12.2016 ਨੂੰ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਖੁਦ ਡਾ. ਜਸਟਿਸ ਜਵਾਦ ਰਹੀਮ ਅਤੇ ਡਾ. ਅਜੈ ਏ. ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 25.01.2017 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਗ੍ਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਐਕਟ, 2010 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦੂਜੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ 25.07.2017 ਨੂੰ, ਉਕਤ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਰਡਰ XLVII ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੇ:

"ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਬਿਨੈਕਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2 ਦਾ ਅਪਵਾਦ, ਇਸਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ ਰਿਵਿਊ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ।

41. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਗਲਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਐਨਜੀਟੀ ਦੇ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕਿ ਹਰਜਾਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਹੱਦ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ।

42. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰਜਾਨੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। 18.05.2016 ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ "ਕਾਰਬਨ ਫੁਟਪ੍ਰਿੰਟ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ।

ਰੀਵਿਊ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਲਫਨਾਮਾ ਕਦੇ ਵੀ 18.05.2016 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

43. ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 23.02.2016 ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮਿਤੀ 23.02.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 23.02.2016 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲਾ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 16.03.2016, 05.04.2016, 18.04.2016, 22.04.2016, 02.05.2016, ਅਤੇ .05.6.05.2016 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਬਨ ਫੁਟਪ੍ਰਿੰਟ ਜਾਂ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

44. ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 18.05.2016 ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 18.05.2016 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ 19.05.2016 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ 2016 ਦਾ ਐੱਮ.ਏ. ਨੰਬਰ 389 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 23.12.2015 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਡਾ. ਜਸਟਿਸ ਜਵਾਦ ਰਹੀਮ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੁਣੇ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਨੇ 02.05.2016 ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਡਾ. ਜਸਟਿਸ ਜਵਾਦ ਰਹੀਮ ਨੇ ਕੀਤੀ। 19.05.2016 ਨੂੰ, ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਤੀ 02.05.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੀਵਿਊ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਸਟਿਸ ਯੂ.ਡੀ. ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਾਲਵੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਡਾਕਟਰ ਜਸਟਿਸ ਜਵਾਦ ਰਹੀਮ

ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦਿਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 23.05.2016 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 19.05.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਰਬਨ ਫੁਟਪ੍ਰਿੰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 23.05.2016 ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਡਾ: ਜਸਟਿਸ ਜਵਾਦ ਰਹੀਮ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਰਾਖਵੇਂ ਰੱਖ ਲਏ ਸਨ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਾਰਬਨ ਫੁਟਪ੍ਰਿੰਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੈ, ਨੇ 20.07.2016 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਐਸ.ਈ.ਆਈ.ਏ.ਏ. ਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 28.07.2016 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਖਵੀਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਨ। 28.07.2016 ਨੂੰ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 02.08.2016 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅੰਤ੍ਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀਐਮਸੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ 08.08.2016, 19.08.2016 ਅਤੇ 24.08.2016 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 27.09.2016 ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਾਰਬਨ ਫੁਟਪ੍ਰਿੰਟ ਜਾਂ ਉਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 23.05.2016 ਨੂੰ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 18.05.2016 ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ 18.05.2016 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 20.05.2016 ਨੂੰ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਤ ਮੁੱਦੇ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਉਹ ਬੈਂਚ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 23.05.2016 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 24.08.2016, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

46. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਡਾ. ਜਸਟਿਸ ਜਵਾਦ ਰਹੀਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਨਤਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, NGT ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ 2016 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 35 ਮਿਤੀ 08.01.2018 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।

ਕੀ ਢਾਹੁਣਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਹੈ?:

47. ਅਗਲਾ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਫਲੈਟਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਲੈਟਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਫਲੈਟ ਖਰੀਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਫਲੈਟਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਢਾਹੁਣ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿੱਤੀ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਇੱਥੇ 807 ਫਲੈਟ ਅਤੇ 117 ਦੁਕਾਨਾਂ ਹਨ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਾਰੀ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਹ ਫਲੈਟ 1, 1.5, ਅਤੇ 2 BHK ਫਲੈਟ, ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਦਫਤਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਸੇ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਫਲੈਟਾਂ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਬਾਕੀ ਫਲੈਟਾਂ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਥੇ ਮੱਧ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਇਸ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। . ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਐਨਜੀਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਢਾਹੁਣਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਬੇਕਸੂਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

48. ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਫਲੈਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 807 ਫਲੈਟਾਂ, 117 ਦੁਕਾਨਾਂ/ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਸਮੇਤ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਦੋ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 454 ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ) ਨੂੰ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਉਸੇ ਵਿੱਚ. ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ 2014 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ NGT ਦੇ ਮਿਤੀ 27.09.2016 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਢਾਹੁਣਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ 807 ਫਲੈਟਾਂ, 117

ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। /ਦਫ਼ਤਰ, ਇੱਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕੇਂਦਰ, ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ।

ਕੀ ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

49. ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ NGT ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਖੇਤਰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਿਲਡਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਮੁੱਚੀ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਿਲਡਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋ-ਰੇਟਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਲਡਰ ਨੇ 3 ਬੇਸਮੈਂਟ ਬਣਾਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬੇਸਮੈਂਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਲੈਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਬੇਸਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ PMC ਅਤੇ SEIAA ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਬੇਸਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਲਾਕ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਭੂਮੀਗਤ ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਪੰਪ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੁਝ ਤਸਵੀਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਮਾਰਤ ਬਣ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਣੀ ਖੁਦਾਈ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

50. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਆਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਲੈਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। 21.10.2011 ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਬਾਰੇ. ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ 17.11.2011 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ 22.02.2012 ਨੂੰ 2012 ਦੀ ਖਪਤਕਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰਬਰ 95 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 20.11.2014 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖਪਤਕਾਰ ਝਗੜਾ ਨਿਵਾਰਣ ਫੋਰਮ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫਰਵਰੀ 2015 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਖਪਤਕਾਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ 02.12.2015 ਨੂੰ ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, 07.12.2015 ਨੂੰ, ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ NGT ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ:

51. ਸਾਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਵੀ NGT ਦੇ ਮੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਤੱਥ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: -

1) EC ਨੂੰ 04.04.2008 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਰਮਾਣ ਮਿਤੀ 20.06.2009 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ EC ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵ, 19.06 ਤੱਕ .2014;

2) EC ਮਿਤੀ 04.04.2008 ਨੂੰ 57,658.42 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹੁਣ ਤੱਕ, ਨਿਰਮਿਤ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ 1,00,002.25 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ... ਇਸ ਲਈ, ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ;

3) 19.06.2014 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ 20.11.2017 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਵੈਧ ਹੈ।

ਕਾਰਬਨ ਫੁਟਪ੍ਰਿੰਟ:

52. ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਕਾਰਬਨ ਫੁਟਪ੍ਰਿੰਟ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

53. ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ NGT ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਬਨ ਫੁੱਟਪ੍ਰਿੰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਬਨ ਫੁਟਪ੍ਰਿੰਟ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 18.05.2016 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਪੋਨੈਂਟ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਹਲਫਨਾਮਾ 18.05.2016 ਨੂੰ ਵੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ NGT ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਵਲ ਮੂਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ 08.01.2018 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

54. ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਧਾਰਨਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਾਰਬਨ ਫੁੱਟਪ੍ਰਿੰਟ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਖਰਚੇ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

55. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹਰਜਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ NGT ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ 18.05.2016 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਣਨਾਵਾਂ

ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (1) ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ; (2) ਕਲਚਰਲ ਸੈਂਟਰ ਸਪੇਸ ਦੀ ਕਮੀ; (3) ਬੇਸਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਆਦਿ।

56. ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਰਬਨ ਫੁਟਪ੍ਰਿੰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਬਨ ਫੁਟਪ੍ਰਿੰਟ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡੇਟਾ ਪਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

57. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਕਾਟ-ਫ੍ਰੀ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ 5% ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਰਤਮਾਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿਜ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਾਫੀਯੋਗ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਵੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਅਤੇ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 12 ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ 18 ਉਸਾਰੀਆਂ ਹਨ; 552 ਫਲੈਟਾਂ ਤੋਂ ਫਲੈਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧੀ ਹੈ। 807 ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ 454 ਫਲੈਟਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਛੋਟੇ ਫਲੈਟ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਫਲੈਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਵਾਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਲੈਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਣ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਣੀ ਤੈਅ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਪਾਰਕਿੰਗ ਥਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਖੁੱਲੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹਰਜਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . 100 ਕਰੋੜ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ 10%, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਲ 2014 ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਰਕਲ ਰੇਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕੀਮਤ ਜੋੜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸਾਲ 2014 ਲਈ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ (ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਦਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਮਾਨ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ 2014 ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਾਰ ਸਾਲ 2014 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਸਾਰੀ 2014 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਰਾਈਟਸ (ਟੀ.ਡੀ.ਆਰ.) ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਟੀਡੀਆਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਭ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਾਤਾਵਰਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ।

58. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਐਕਸ-ਪੋਸਟ ਫੈਕਟੋ ਈਸੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ EC ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ।

ਖੋਜ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼:

59. ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

(i) 14.09.2006 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਾਰੇ ਉਸਾਰੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਜੋ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ।

(ii) 04.04.2011 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਬੇਸਮੈਂਟ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਖੇਤਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ।

(iii) ਮਿਤੀ 07.07.2017 ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

iv) ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(v) ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(vi) NGT ਦੇ 27.09.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ;

(vii) 08.01.2018 ਨੂੰ NGT ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(viii) ਅਸੀਂ 27.09.2016 ਦੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਰਮਾਣ 04.04.2008 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ PMC 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ

ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ PMC ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਵਾਤਾਵਰਣ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ 27.09.2016 ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ NGT ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪੇਗਾ;

(ix) ਅਸੀਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹਰਜਾਨਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। 100 ਕਰੋੜ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ 10%, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ NGT ਦੁਆਰਾ 27.09.2016 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ;

(x) ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ 454 ਮਕਾਨਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(xi) ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੁੱਲ 807 ਫਲੈਟਾਂ, 117 ਦੁਕਾਨਾਂ/ਦਫ਼ਤਰਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(xii) ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ

(xiii) ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਸ-ਪੋਸਟ ਫੈਕਟੋ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ix) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਾ. ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮੈ. ਗੋਇਲ ਗੰਗਾ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਇੰਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਲਿਮਿਟੇਡ, ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਕਮ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਸ. ਗੋਇਲ ਗੰਗਾ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਇੰਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 2016 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ" ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਮਟਿਡ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ, ਅਰਥਾਤ, ਐੱਮ. ਗੋਇਲ ਗੰਗਾ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਇੰਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੀਅਲ

ਅਸਟੇਟ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 2016 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ" ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(xiv) ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ 22.10.2018 ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ;

60. ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ(ਜ਼) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate